

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512011097
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2512011097.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému D. V. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 09.02.2015, sp.zn. 1T/173/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného D. V., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v čase od 15.30 hod. dňa 09.07.2012 do 07:10 hod. dňa 10.07.2012 v obci A., v miestnej časti D., doposiaľ nezisteným spôsobom a predmetom odstránil visiaci zámok na kovovej dvojkrídlovej bráne s pletenou výplňou, vošiel na neoznačený pozemok patriaci poškodenému N. V., tu nezisteným spôsobom a predmetom poškodil kovovú bránu na panelovej garáži v oblasti pántov a cez vzniknutý otvor vošiel do garáže, kde odcudzil malotraktor TZ-4K-14, bez evidenčného čísla, červenej farby, nezisteného výrobného čísla, 2 ks brány na malotraktor, 2 železné fúriky čiernej a zelenej farby, 25 m pletiva o výške 1,80 m, 12 balíkov asfaltovej IPY V60S35 o celkovej výške 120 m a šírke 1 m, 4 balíky VEDAG IPY G200S4 o celkovej dĺžke 30 m a šírke 1 m, zateplovací tvrdý polystyrén Austrotherm, 56 m² o rozmeroch 50 cm x 100 cm, pozinkovaný šponovací drôt o hmotnosti 7 kg, elektrický lanový zdvihák typ GSZ 100/200 kg, rozvodnicu 3 x 380V, 1 x 230V, sekeru, lopatu, rýľ, štychár, pásovinu L profilu, následne prešiel cez garáž, vošiel za nezabezpečený otvorený vchod do murovaného skladu, z ktorého odcudzil rýchlovarnú kanvicu, dvojplatničkový varič, kladkový navijak strieborno-modrej farby, halogénový prenosný reflektor 150W, 12 ks minerálok a 12 ks kofoly, čím poškodenému N. V. spôsobil škodu vo výške 4.040,50 Eur,

2/ od presne nezisteného času do dňa 13.07.2012 v katastrálnom území obce A., v časti N., na parcele číslo XX/XXX, zapísanej v liste vlastníctva číslo XXX, v priestoroch chaty, ktorej je výlučným vlastníkom, prechovával 59 ks sušených rastlín Cannabis - konope o priemernej dĺžke 110 cm a celkovej hmotnosti 1,43 kg, s priemerným obsahom 13,6 % tetrahydrokanbinolu, ktoré si zadovážil na presne nezistenom mieste a ktorá je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a

prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok, pričom uvedené množstvo zodpovedá 4.142 - 9.139 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorá pri predaji konečnému spotrebiteľovi v Trnavskom kraji predstavuje hodnotu od 7.041,40 Eur do 15.536,30 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/, písm. h/, § 38 odsek 7, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona mu bola uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Q., M. F. č. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste a zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a tiež obžalovaný čo do všetkých výrokov rozsudku ako aj konania, ktoré rozsudku predchádzalo.

Okresný prokurátor sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého výroku o treste s tým, aby krajský súd sám vo veci rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na ustanovenia § 38 odsek 2, 38 odsek 4, odsek 5, odsek 6, odsek 7 Trestného zákona, ďalej § 41 odsek 2 Trestného zákona a ustanovenie § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona. V podrobnostiach uviedol, že osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom.

Trestný zákon ukladá pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona trestnú sadzbu od 10 do 15 rokov.

V zmysle ustálenej judikatúry sa pri ukladaní trestu najskôr upraví základná trestná sadzba podľa pohľadujúcich resp. priťažujúcich okolností a až následne sa aplikuje ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona.

V prípade použitia prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona by bola trestná sadzba 11 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov. Po jej následnom upravení podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona by bola trestná sadzba 11 rokov a 8 mesiacov až 20 rokov. Má za to, že súd I. stupňa mal pri ukladaní trestu vychádzať práve z takéhoto rozpätia trestnej sadzby.

Hoci Trestný zákon v § 38 odsek 7 pripúšťa možnosť neuplatniť prevažujúci pomer príťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ukladá však súčasne jednu podmienku. Tou je ukladanie zvýšeného úhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (resp. súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona) a zároveň skutočnosť, že by úprava sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona bola pre páchatel'a neprimerane prísna.

Súd I. stupňa sa v odôvodnení rozsudku nezaoberal tým, z akého dôvodu aplikoval ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona.

Nakoľko však súd I. stupňa neukladal zvýšený trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (to je minimálne vo výške 15 rokov a 10 mesiacov), nebola splnená prvá časť podmienky uvedenej v § 38 odsek 7 Trestného zákona a teda mal povinnosť uplatniť prevažujúci pomer príťažujúcich okolností a trest ukladať v rozmedzí sadzby 11 rokov a 8 mesiacov až 20 rokov.

Na tejto skutočnosti nič nemení ani rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011.

V ďalšej časti sa nestotožnil s rozhodnutím súdu I. stupňa ohľadom zaradenia obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2/ zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia páchatel'a zaradiť aj vtedy, ak bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Nemôže vak do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov.

Je však zrejmé, že práve s poukazom na závažnosť skutku ako aj skutočnosť, že tento spáchal viac trestných činov a súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody za využitia asperačnej zásady, bolo potrebné obžalovaného zaradiť práve do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Zdôraznil, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nebolo možné u obžalovaného prihliadnúť na žiadne poľahčujúce okolnosti.

Obžalovaný sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby, alternatívne vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že súd I. stupňa nezistil skutkový stav riadne a úplne. Nevysporiadal sa so všetkými podstatnými okolnosťami a nevykonal dôkazy významné pre rozhodnutie, pričom dôkazy, ktoré vykonal, vyhodnotil nesprávne. Napadnutý rozsudok bol vydaný len na báze pravdepodobného usvedčenia páchatel'a. Nie je náležité odôvodnený, je nepreskúmateľný a nezodpovedá zásade in dubio pro reo.

Vinu zo skutku pod bodom 1/ a bodom 2/ obžaloby sa obžaloba snažila preukázať nie rekonštrukciou skutkového stavu, ale na podklade faktu, že odcudzené veci a konope boli zaistené v priestoroch chaty, ktorej bol vlastníkom. V čase skutku ako aj v období pred ním nemal prehľad o veciach, ktoré sa v priestoroch chaty nachádzali, nakoľko ju prenajímal osobe menom C. K.. O okruhu osôb, ktoré ju navštevovali, nemal vedomosť a nemal žiaden dôvod do nej chodiť. Podstatné pre spravodlivé rozhodnutie tak bolo vysporiadať sa so skutočnosťami, či chatu menovanému prenajímal a kto sa v období nájmu v nej zdržiaval. V tomto smere súd I. stupňa jednoznačne pochybil, keď nevypočul ako svedka C. K., hoci to mal nariadené už rozhodnutím krajského súdu. V priebehu dokazovania ho súd nútil niesť dôkazné bremeno a preukazovať svoju nevinu. Dané bolo evidentné napríklad pri výsluchu svedkyne D., keď sa po skončení výsluchu vyjadril, že k výpovedi svedkyne nemá námietky a aj napriek tomu mu boli zo strany obžaloby kladené otázky nadväzujúcu na jej výpoveď, na ktoré musel odpovedať. Za nedôvodné a porušujúce § 2 odsek 2 Trestného poriadku preto považuje vyčítať mu v napadnutom rozsudku, že prispôboval svoje výpovede výsledkom dokazovania a na základe takéhoto záveru konštatovať vinu.

Za nesprávne a nezákonné považuje podloženie napadnutého rozhodnutia informáciami, ktoré vyjadril pred príslušníkmi PZ S. K. a W. D. v priestoroch chatky v čase, keď vykonávali previerku. Toho času nebol obvinený a skutočnosť nevyjadril v rámci riadneho procesného úkonu. Zákonné podmienky na to, aby súd na takéto skutočnosti prihliadal, neboli splnené.

Chyba, ktorá vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzala, spočíva tiež v tom, že súd I. stupňa pri ustálení skutkového stavu nevychádzal z najpriaznivejšieho prepočtu množstva jednorázových dávok drogy, čím nedospel k minimálnej cene, za ktorú by bolo možné zaistenú drogu predať. Potrebu v naznačenom smere vyjadril krajský súd pred vrátením veci okresnému súdu na ďalšie dokazovanie. Za účelom preukázania menšieho množstva jednorázových dávok, než aké pre napadnuté rozhodnutie slúžilo, navrhoval doplniť dokazovanie o výsluch znalca Ing. Miroslava Palucha, ktorý podal znalecký posudok. Návrh bol zamietnutý, čoho dôsledkom pokyn v smere naznačenom krajským súdom vychádza z najnižšej ceny, za ktorú by bolo možné zaistenú drogu predať, bol ignorovaný. Argument, ktorý viedol k zamietnutiu návrhu v podobe skutočnosti, že znalec už vypočutý na hlavnom pojednávaní bol, nie je vecný, nakoľko krajský súd v rozhodnutí, ktorým vrátil vec okresnému súdu, vyjadril potrebu zisťovať najnižšiu cenu drogy a až z tak zistenej ceny vychádzať pri rozhodovaní.

Vada nepreskúmateľnosti rozsudku rozhodnutia je spôsobená rovnako tým, že súd sa nevysporiadal s námietkami ohľadne procesného postupu a výberu reprezentatívnej vzorky konope, z ktorej bolo vypočítané množstvo obvykle jednorázových dávok konope. S námietkou v danom smere sa okresný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Domová prehliadka a zaistenie vecí v rámci nej neboli vykonané zákonným spôsobom. Trestné stíhanie vo veci krádeže bolo začaté 10.07.2012. Dňa 19.07.2012 boli príslušníci PZ vyslaní na vykonanie previerky predmetnej chatky z dôvodu informácie, že sa v jej priestoroch nachádzajú veci odcudzené dňa 10.07.2012. V čase, keď príslušníci PZ vykonali previerku, už bolo začaté trestné stíhanie vo veci. Postupovať sa tak malo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a na prehliadku mal byť daný príkaz, čo sa nestalo. Príslušníci PZ vstúpili na pozemok bez príkazu, vykonali jeho kontrolu a pri jej výkone zistili prítomnosť odcudzených vecí ako aj konope. V rámci tohto nezákonného úkonu prišli k prvému kontaktu s vecami a konope, na základe čoho bol vydaný príkaz na domovú prehliadku dňa 12.07.2012. Príkaz bol teda vydaný na podklade informácii získaných nezákonným spôsobom.

Za pochybný považuje výber rastlín, ktoré predstavujú reprezentatívnu vzorku, z ktorej bolo vypočítané množstvo obvykle jednorázových dávok. Je toho názoru, že spomedzi všetkých 59 rastlín boli vybraté práve tie, ktoré boli najväčšie, najviac rozkvitnuté a najbohatšie na upotrebitelný materiál. Rastliny neboli vyfotografované a očíslované tak, aby bolo možné rozpoznať tie, ktoré boli vybraté pre vytvorenie reprezentatívnej vzorky. Rastliny predstavujú reprezentatívnu vzorku vyberali príslušníci PZ, ktorých záujem na jeho kriminalizáciu je nepochybný.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť a odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne vrátiť vec súdu I. stupňa.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Je potrebné uviesť, že krajský súd sa s vecou už zaoberal, pričom rozhodnutím zo dňa 08.04.2014, sp. zn. 3To/10/2014 zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 25.11.2013 a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vytkol súdu I. stupňa, že nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu a nariadil doplniť dokazovanie so zameraním na skutočnosť, ako sa občiansky preukaz C. K. dostal do dispozície obžalovaného. Z obsahu dôkazov bolo totiž zrejme, že C. K. sa stal spoločníkom a konateľom spoločnosti G Trans, s.r.o., až 11.09.2010 v zmysle výpisu z obchodného registra Okresného súdu Nitra. Spoločnosť však nevyvíjala žiadnu obchodnú činnosť a na uvádzanej adrese ul. Odbojárov 294, Továrniky 955 88, nesídlila (č.l. 216). C. K. bol dňa 24.07.2011 postihnutý za priestupok lebo nenahlásil stratu občianskeho preukazu, je bezdomovcom, adresu trvalého bydliska má uvedenú len formálne. Dovtedy vykonané dôkazy nasvedčovali tomu, že spoločnosť G Trans, s.r.o., prevzal na seba ako „biely kôň.“ Krajský súd tiež vyslovil názor, že bolo by preto vylúčené, že nájomnú zmluvu predloženú obžalovaným C. K. podpisoval. Svedčila tomu aj skutočnosť, že jeho podpis uvedený na zmluve sa nezhoduje s podpisom na zápisnici o jeho výsluchoch pred OR PZ Bratislava 2, odbor kriminálnej polície, druhé oddelenie všeobecnej kriminality, Osvetová 4, Bratislava 2 sp.zn. ORP-1826/2-OVK-B2-2011, ktorú krajský súd zabezpečil.

Ďalej bolo potrebné vypočúť F. D. a tohto prípadne konfrontovať so svedkom W. D..

V nadväznosti na dokazovanie v bode 1/ bolo potrebné doplniť aj dokazovanie k bodu 2/, výsluchom pracovníka Národnej kriminálnej agentúry, zadovážiť príslušnú správu Národného monitorovacieho centra a pri stanovení rozsahu činu postupovať v zmysle interpretačného pravidla § 125 odsek 1 Trestného zákona a vychádzať z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú omamnú látku predať na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol čin spáchaný.

Po vrátení veci súd I. stupňa vykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu, aj keď sa nepodarilo zabezpečiť svedka C. K., doplnenie dokazovania krajský súd považuje za dostatočné.

Obžalovaný na svoju obhajobu v prípravnom konaní predložil len nájomnú zmluvu uzavretú dňa 25.05.2012. Na hlavnom pojednávaní sa podrobnejšie vyjadril k uzavretej nájomnej zmluve a k spôsobu jej uzavretia. Podstata jeho obhajoby spočívala v tom, že chata, kde sa našli odcudzené veci a marihuana, bola prenajatá spoločnosti G Trans, s.r.o., za ktorú podpisoval nájomnú zmluvu C. K., konateľ spoločnosti. V prechádzajúcom konaní doplnil aj fotokópiu občianskeho preukazu C. K., ktorú nechal u A. D., zamestnankyne realitnej kancelárie A Tip Sered', ktorú pôvodne požiadal o vypracovanie nájomnej zmluvy.

V tejto súvislosti bolo doplnené dokazovanie výsluchom svedkyne A. D., ktorá uviedla, že spolu s manželom majú realitnú kanceláriu, obžalovaný ju navštívil ešte s nejakým mužom a chceli, aby im urobila zmluvu o nájme. Keďže v tom čase išla na obhliadku, povedala im, že aby prišli neskôr, pričom si

urobila kópiu občianskeho preukazu na meno K. a títo jej dali aj zálohu 100 Eur s tým, že prídu neskôr. Občiansky preukaz jej dala osoba, ktorá prišla s obžalovaným, išlo o muža vysokého cez 180 cm, tento bol holohlavý. Nájomnú zmluvu však v konečnom dôsledku nespisovala.

V predchádzajúcich výpovediach však obžalovaný tvrdil, že bol spolu so C. K. u O. J., ktorý mu zmluvu spisoval a u ktorého nechal aj kópiu občianskeho preukazu C. K.. Svedok O. J. však vypovedal, že najskôr ho obžalovaný kontaktoval telefonicky, potom mu na papieri priniesol napísanú firmu aj so vzorom pečiatky a na základe toho žiadal napísať nájomnú zmluvu. Svedok jednoznačne poprel, že by mu obžalovaný priniesol fotokópiu občianskeho preukazu, potvrdil, že obžalovaný prišiel sám a taktiež prišiel sám aj pre napísanú nájomnú zmluvu. V tejto súvislosti obžalovaný napokon uviedol, že sa zmyšľil, v skutočnosti bol so C. K. u svedkyňi D. a keď svedkyňa povedala, že ide preč, išli so C. K. na kávu a po asi po 2 hodinách išli ku J. na spísanie zmluvy, lebo C. K. povedal, že to potrebuje hneď. Čo sa týka svedka C. K. súd I. stupňa nemohol zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní, je však zrejmé, že C. K. je bezdomovcom, zdržiava sa neznámom mieste, uvedenú nájomnú zmluvu nepodpisoval, nakoľko podpis na nájomnej zmluve sa nezhoduje s podpisom na zápisnici o jeho výpovedi v rámci výsluchu na OR PZ 2, odbor kriminálnej polície, 2 oddelenie všeobecnej kriminality, Osvetová 4, Bratislava 2, ORP-1826/2-OVK-B2-2011 a tiež v čase, kedy bola spísaná nájomná zmluva, t.j. dňa 25.05.2012, na ktorej je uvedený občiansky preukaz č. OP I. XXXXXX, tento občiansky preukaz C. K. v držbe nemal, nakoľko bol dňa 24.07.2011 postihnutý za priestupok, lebo nenahlásil stratu občianskeho preukazu. Krajský súd preto zotrváva na pôvodnom názore, že v danom prípade išlo o fiktívnu nájomnú zmluvu, keďže C. K. prevzal spoločnosť G Trans s.r.o. ako „biely kôň“.

Uvedený názor podporuje aj výpoveď svedka F. D., ktorý na hlavom pojednávaní dňa 09.02.2015 uviedol, že v kritickom čase mu obžalovaný v chatke poskytol ubytovanie, ubytovanie bolo bezodplatné, nakoľko niečo strážil a sem tam pokosil trávnik alebo niečo urobil. Svedok W. D., príslušník polície potvrdil, že v čase rozhovoru s obžalovaným, bol prítomný aj svedok F. D..

Je teda zrejmé, že chata nebola prenajatá spoločnosťou G Trans s.r.o., obžalovaný mal prehľad, či chatu niekto navštevuje alebo nie, nakoľko poskytol ubytovanie F. D., ktorý podľa vlastnej výpovede niečo strážil a niečo pomáhal za poskytnuté ubytovanie.

V tomto smere bola preto obhajoba obžalovaného jednoznačne vyvrátená, rovnako ako jeho predchádzajúca obhajoba keď tvrdil, že chata patrí B., čo bolo výpoveďou svedka jednoznačne vyvrátené. Svedok N. B. vypovedal, že obžalovaný mu asi pred 4 rokmi ponúkol na predaj chatu, ktorá bola rozostavaná, dohodli sa, že keď ju obžalovaný dostavia, svedok ju môže odkúpiť. S obžalovaným sa následne dlhšiu dobu nekontaktoval a chatu prenajatú nemal.

K bodu 2/ súd I. stupňa doplnil dokazovanie výsluchom pracovníka Národnej kriminálnej agentúry, zadovážil príslušnú správu národného monitorovacieho centra, pričom pri stanovení rozsahu činu nepostupoval v zmysle interpretačného pravidla § 125 odsek 1 Trestného zákona nakoľko výpočet vychádzajúci z obžaloby je pre obžalovaného priaznivejší.

V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ktoré si osvojuje.

K odvolaniu obžalovaného je však potrebné uviesť, že trestné stíhanie vo veci prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona bolo začaté neodkladným a neopakovateľným úkonom - ohliadkou miesta činu dňa 10.07.2012 na základe vyjadrenia Mgr. T. V., ktorý podľa stôp traktora smerujúcich k chate obžalovaného upozornil príslušníkov polície. Príslušníci polície W. D. a S. K. na základe tejto skutočnosti navštívili obžalovaného v obci A. časť N., ktorý ich pozval dovnútra chaty, s oboma rozprával a v tej súvislosti o druhej chate povedal, že patrí N. B.. Na uvedených pozemkoch sa svedkovia pohybovali so súhlasom obžalovaného. V zamknutej chate vo svetle baterky videli zavesené rastliny, oznámili to riaditeľovi OO PZ Hlohovec, pričom následne v súlade so zákonom bola vykonaná

domová prehliadka dňa 13.07.2012, na základe čoho začalo aj trestné stíhanie za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona. Príslušníci polície W. D. a S. K. vypovedali ako svedkovia po vznesení obvinenia obžalovanému.

K odvolaniu okresného prokurátora krajský súd uvádza, že použitie ustanovenia § 38 os. 7 Trestného zákona pri ukladaní trestu obžalovanému bolo v súlade so zákonom, nakoľko zo znenia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona vyplýva, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Veta za bodkočiarkou sa v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 106/2011 nepoužije. Ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona sa viaže na upravenú trestnú sadzbu v zmysle ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona. Aj po rozhodnutí ústavného súdu stále platí v zmysle ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona (tzv. asperačná zásada), že ide o zvýšenú trestnú sadzbu aj keď t.č. už len v rámci jej hornej hranice.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd I. stupňa vychádzal z hľadísk ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, prihliadol najmä na hodnotenie osoby obžalovaného, ktorého odsúdenia sú buď staršieho dáta alebo s účinkami zahľadania. Aj krajský súd je toho názoru, že vzhľadom na trestnú sadzbu pri obzvlášť závažnom zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona so súčasným použitím ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, by bolo použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona pre obžalovaného neprimerane prísne.

Rovnako je aj v súlade so zákonom použitie ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona, nakoľko jeho použitie sa pri obzvlášť závažnom zločine viaže na konkrétny trest, ktorý je páchatelovi ukladaný, a nie trestnú sadzbu pri konkrétnom obzvlášť závažnom zločine. Obžalovanému súd I. stupňa uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, preto bolo použitie ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona v súlade so zákonom. Jeho použitie by nebolo možné v prípade, ak by obžalovanému súd I. stupňa ukladal za obzvlášť závažný zločin trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov za súčasného použitia ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona.

V súlade so zákonom uložil súd I. stupňa obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 rokov a súčasne aj povinnosti v zmysle § 77 odsek 1 Trestného zákona.

Rovnako v súlade so zákonom súd I. stupňa v zmysle ustanovenia § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.